

เศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีที่ 20 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2549

ISSN 0857-5924

เจ้าของ โครงการเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กทม. 10200
โทร. 0-2613-2422

บรรณาธิการ ภราดร ปรีดาศักดิ์

ผู้จัดการ วรณะ เวชพราหมณ์

พิมพ์ที่ หจก.สามลดา โทร. 0-2895-1500

สมาชิก บริจาค ปีละ 60 บาท (12 ฉบับ) สั่งจ่าย
"โครงการเศรษฐศาสตร์" คณะเศรษฐศาสตร์
ปณ. หน้าพระลาน 10202

แจกฟรี เฉพาะห้องสมุดโรงเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ

ภายในเล่ม

- ◆ การอภิปราย
แก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น ประเด็น คือ การพิสูจน์ว่า
นายกรัฐมนตรีโกชาติโกงแผ่นดิน จริงหรือเปล่า?
- ◆ นักเศรษฐศาสตร์ที่ควรรู้จัก
เดวิด ฮูม (David Hume)
- ◆ เพลง "สมการเชิงโบสส์"
- ◆ ศัพท์เศรษฐศาสตร์
 - game theory
 - zero-sum game
 - nonzero-sum game

Uรรณาธิการแลกเปลี่ยน

วิกฤตการณ์ทางการเมืองของไทย ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องยาวนาน และแน่นอนย่อมส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่มากก็น้อย หลายท่านได้กล่าวไว้ว่า วิกฤตการณ์ดังกล่าวเกิดจากความบกพร่องหรือช่องว่างของรัฐธรรมนูญ แต่บางท่านก็ว่าเกิดจากกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองบางกลุ่มมุ่งสร้างสถานการณ์เพื่อแย่งชิงอำนาจจากรัฐบาลพรรคไทยรักไทย

ในขณะที่หลายท่านกลับมีความเห็นว่าปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองและความแตกแยกทางความคิดอย่างรุนแรงที่เกิดขึ้นในขณะนี้ เกิดจากคนเพียงคนเดียว คือ นายทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย รักษาการนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนั่นเอง

ตราบไคนายทักษิณ ไม่ยอมวางมือจากการกุมอำนาจทางการเมือง ความวุ่นวายเช่นนี้จะยังปรากฏให้เห็นอยู่ตลอดไป การแก้วิกฤติให้ตรงประเด็นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะนำประเทศไทยเข้าสู่สภาวะการณ์อันปรกติ บุคคลหนึ่งที่มีความเห็นเช่นนี้ คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส ผู้เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในสังคมไทย ความคิดของท่านได้สะท้อนในบทความเรื่อง "แก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น ประเด็นคือ การพิสูจน์ว่านายทักษิณโกชาติโกงแผ่นดินจริงหรือเปล่าว" ซึ่งบทความนี้ได้ตีพิมพ์ในที่ต่าง ๆ หลายครั้ง ต่างกรรมต่างวาระกัน และในฉบับนี้ วารสารเศรษฐศาสตร์ขอถือโอกาสนำบทความนี้มาเผยแพร่อีกวาระหนึ่ง สำหรับเนื้อหาในส่วนอื่น ๆ อันได้แก่ นักเศรษฐศาสตร์ที่ควรรู้จัก ศัพท์เศรษฐศาสตร์ และแนะนำหนังสือเศรษฐศาสตร์นั้น เรายังคงนำเสนอตามปรกติครับ และขอแถมเนื้อเพลง "สมการสร้างโบสส์" ของวงคาราบาวมาให้ด้วย

แก้ปัญหาไม่ตรงประเด็น ประเด็น คือ การพิสูจน์ว่า

นายกรัฐมนตรีโกงชาติโกงแผ่นดิน จริงหรือเปล่า?

โดย *ประเวศ วะสี*

1. นายกรัฐมนตรีกับพวกโกงชาติแผ่นดินจริงหรือเปล่า

เดี๋ยวนี้ไปทางไหนทุกซอกทุกมุมทุกหนทุกแห่งคุยกันอยู่แต่เรื่องเดียว คือ เรื่องค่าเล่าเรียนเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของนายกรัฐมนตรี ครอบครัว และกลุ่มของเขา มีผู้เพิ่มเติมเรื่องนั้นเรื่องนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น คอร์รัปชันเชิงนโยบายเกี่ยวกับโทรคมนาคม ทำให้รัฐเสียประโยชน์ 200,000 ล้านบาท การซื้อเครื่องบิน 4 ลำ โดยมีชอบ เป็นเงินหลายหมื่นล้านบาท ข้าราชการผู้ใหญ่เล่าว่า ญาติของผู้มีอำนาจไปรีดไถจากงบประมาณของกระทรวงต่าง ๆ และใช้คำว่าเมื่อก่อนมันโคตรโกง เดี่ยวนี้มันโกงทั้งโคตร

บางคนเล่าว่า ในการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิมูลค่าเป็นแสนล้าน มี **"หัวหน้าโจร"** กุมการกินอยู่เพียงผู้เดียว มีข่าวลือว่า ครอบครัวของผู้มีอำนาจไปกว้านซื้อที่รอบ ๆ สนามบินสุวรรณภูมิไว้ 600 ไร่ จะมีการใช้งบประมาณของรัฐลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และเรียกว่าเป็นนครสุวรรณภูมิ ทำให้ที่ 600 ไร่นั้นขายได้กำไรประมาณไร่ละ 12 ล้านบาท รวมแล้วจะกำไรกว่า 70,000 ล้านบาท ฯลฯ

เรื่องการขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปให้เทมาเสกของสิงคโปร์ 73,000 ล้านบาท โดยไม่เสียภาษีสักบาทเดียว เป็นเรื่องช็อกความรู้สึกของคนอย่างขนานใหญ่ ประจวบเครื่องบินจัมโบ้เจ็ตตกแล้วมีคนตาย 400 คน มีการตื่นเต้นตกใจกันไปทั้งแผ่นดิน แต่จริง ๆ มีคนตายเพราะความไม่ถูกต้องในแต่ละวันมากกว่านั้นมาก

ถ้าการคอร์รัปชันในรูปแบบต่าง ๆ ที่ขณะนี้กำลังเล่าลือกันขยายวงออกไปทุกที่เป็นความจริง มูลค่ารวมของการคอร์รัปชันมากกว่า 73,000 ล้านบาท คงจะหลายแสนล้านบาททีเดียว

บางคนว่า คำว่า "เทมาเสก" นั้นมาจากคำว่า "ธรรมลิข" ซึ่งเป็นชื่อรัฐโบราณบนเกาะสิงคโปร์ ซึ่งเคยรบชนะ "เสียม" หรือสยาม เขาเอาชื่อธรรมลิข หรือเทมาเสกไปตั้งชื่อกองทุนเพื่อตัดไม้ข่มนามว่าเพื่อย้ายดสยามใช้หรือเปล่า แต่ที่แน่ ๆ ก็คือ สิงคโปร์

มีทุนขนาดมทึ่ม่า ทั้งทุนของตัวเองและที่เป็นเอเยนต์ของอเมริกา และกำลังเข้ามายึดกิจการธนาคาร โรงแรม และกิจการอื่น ๆ ของไทยมากขึ้นเรื่อย ๆ และล่าสุดโดยการซื้อชินคอร์ปก็ยึดการสื่อสาร ดาวเทียม สายการบินไปด้วย แน่نونที่เดียวว่า สิงคโปร์เกาะเล็ก ๆ นี้กำลังใช้ทุนขนาดใหญ่เข้ายึดกิจการต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อใช้ให้คนไทยและกลไกของรัฐไทยทำงานหนักส่งผลประโยชน์ไปเลี้ยงสิงคโปร์

ผู้คนสงสัยว่าทุนไทยที่ยึดอำนาจทางการเมืองอยู่นี้จะรวมมือกับทุนสิงคโปร์ จึงเกิดประเด็นข้อกล่าวหาเรื่องการขายชาติขึ้นมา รวมเป็นโกงชาติโกงแผ่นดินและขายชาติ

แม้จะกล่าวกันว่าในทางสังคม ความเชื่อคือความจริง ก็ยังอยากตั้งคำถามเพื่อความเป็นธรรมว่า คำว่าลือที่กำลังขยายตัวออกไปเรื่อย ๆ ที่ว่านายกรัฐมนตรีกับพวกโกงชาติโกงแผ่นดินและขายชาตินั้น จริงหรือเปล่า ควรจะมีการพิสูจน์กัน

2. ถ้าจริง โทษเพียงยุบสภาหรือลาออกแค่นั้นหรือ

ผมไม่ใช่นักการเมือง แต่ไม่เข้าใจตรรกะทางการเมือง เพราะถ้านายกรัฐมนตรีโกงชาติโกงแผ่นดินและขายชาติจริง ทำไม่ทางออกจะเป็นยุบสภาหรือลาออกแค่นั้นละหรือ ดูไม่สมเหตุสมผล และแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะข้อกล่าวหาที่ยังอยู่

โทษขนาดนี้ ถ้าเป็นครั้งโบราณก็ตัดหัวเจ็ดชั่วโคตร เอละสมัยนี้ อย่างน้อยน่าจะติดคุกและริบทรัพย์ !

ข้อสำคัญจึงอยู่ที่ว่า การพิสูจน์ว่าข้อกล่าวหาที่จริงหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องอื่น

3. นายกรัฐมนตรีคือผู้ที่รู้ดีที่สุดว่าจริงหรือไม่จริง

นายกรัฐมนตรีคือคนที่รู้ดีที่สุดว่าข้อกล่าวหาที่จริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่นายกรัฐมนตรีควรทำจึงมีดังนี้

(1) ถ้าจริง ยอมรับสารภาพ ขอโทษ ยอมรับการลงโทษ กลับเนื้อกลับตัวทำความดี

(2) ถ้าไม่จริง ตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมาสอบสวน นายกรัฐมนตรี ในเมื่อมันไม่จริง สอบสวนอย่างไร ๆ ก็จะพบว่ามันไม่จริง และถ้าคณะกรรมการอิสระประกอบด้วยคนที่ผู้คนเคารพนับถือ ว่ามีความยุติธรรมและมีอิสระจริง ๆ รายงานของคณะกรรมการอิสระก็จะยุติข่าวลืออันไม่เป็นมงคลต่อนายกรัฐมนตรีลงได้ ถ้าใช้กลไกเท่าที่มีเขาไม่เชื่อถือกันแล้ว เขาเชื่อว่าถูกแทรกแซงและครอบงำหมดแล้ว ไม่สามารถยุติคำร่ำลือได้แล้ว

4. เป็นหน้าที่ของการเมืองภาคประชาชน

นายกรัฐมนตรีคงจะไม่ยอมทำอย่างหนึ่งอย่างใดในสองข้อข้างต้น จึงเป็นหน้าที่ของการเมืองภาคประชาชน ลำพังการเมืองของนักการเมืองมีข้อจำกัดมาก คงจะพาบ้านเมืองให้อยู่รอดปลอดภัยได้ยาก รัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงบัญญัติการเมืองภาคประชาชนไว้เป็นอันมาก

มาตรา 76 ตามรัฐธรรมนูญฉบับ 2540 บัญญัติว่า "รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

ผมยกมาให้ดูเพียงมาตราเดียวเพื่อจะแสดงให้เห็นว่าการเมืองภาคประชาชนนั้นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ การชุมนุมหรือเดินขบวนเรียกร้องด้วยสันติวิธีสามารถทำได้ภายในกรอบของรัฐธรรมนูญ มักจะมีการบิดเบือนความจริงว่าการชุมนุมเรียกร้องเป็นกระบวนกรนอกกฎหมาย เพราะรัฐบาลไม่ทำตามรัฐธรรมนูญ จึงมีการชุมนุม การชุมนุมเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

5. ศิลธรรมอยู่เหนือการเมือง อยู่เหนือกฎหมาย

คนไทยถูกครอบงำให้เข้าใจผิดว่า อำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจสูงสุด หรือกฎหมายคืออำนาจสูงสุด เราก็เห็นกันแล้วว่าการเมืองมากำหนดศิลปะไม่ได้ กลับมาทำบุญบูยาให้ศิลปะตกต่ำจนปั่นป่วนไปทั้งประเทศ ผู้มีอำนาจจะเรียกร้องให้ทำตามกฎหมาย แต่ถามว่าใครเขียนกฎหมาย

เขาแก้กฎหมายหรือเขียนกฎหมายใหม่ให้อื้อประโยชน์ต่อพวกเขาได้ เมื่อเร็ว ๆ นี้เขาก็แก้กฎหมายจากให้ต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกิน 25% เป็น 49% แล้วขายพรรคทันทีทันใดเลยได้กำไรก้อนโต เพราะฉะนั้น จะถือว่ากฎหมายคือความถูกต้องสูงสุดไม่ได้

เพราะแก้ได้โกงได้ โบราณก็บอกว่า ธรรมศาสตร์อยู่เหนือนิติศาสตร์ หรือธรรมอยู่เหนือกฎหมาย

ศิลปะธรรมจะอยู่ใต้การเมืองและใต้กฎหมายไม่ได้ การเมืองของพลเมืองจะต้องเคลื่อนไหวให้ศิลปะธรรมอยู่เหนือการเมืองและเหนือกฎหมาย ประชาชนจะต้องเป็นเจ้าของศิลปะธรรม และเป็นผู้กำหนดให้การเมืองทำตามศิลปะธรรม ต้องปรับและกำกับให้ความถูกต้องกับความถูกต้องกฎหมายอยู่ที่เดียวกัน นายกรัฐมนตรีจะมาสอนศิลปะธรรมให้ประชาชนไม่ได้ แต่ประชาชนจะต้องสอนและกำกับให้นายกรัฐมนตรีมีศิลปะธรรม

6. บิดยุคการเมืองธนกิจ เปิดยุคการเมืองของพลเมือง

ตราบดที่ธนกิจเข้ามาครอบงำการเมือง ความปั่นป่วนวุ่นวายเสื่อมเสียศิลปะธรรมจะมีมากขึ้น กระบวนการพัฒนาทุก ๆ ด้านคนไทยทั้งหมดจะต้องตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ศิลปะธรรมเป็นพลังของแผ่นดิน ต้องรำลึกถึงพระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

"เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม"

แผ่นดินจะต้องมีศิลปะธรรมเป็นพลัง ไม่ใช่เงินขนาดใหญ่ที่ไร้ศิลปะธรรม ประชาชนจึงจะร่มเย็นเป็นสุข

ธงชัยของการเมืองภาคประชาชน คือ การขับเคลื่อนทางศิลปะธรรม

ให้ศิลปะธรรมอยู่เหนือการเมืองและเหนือกฎหมาย

พลังทางศิลปะธรรมโดยการเมืองภาคประชาชนจะต้องเข้าไปจัด ปราบปรามคอร์รัปชัน สร้างระบบการเมืองที่มีศิลปะธรรม กำหนดทิศทางพัฒนาประเทศที่มีศิลปะธรรมเป็นฐาน ต้องเข้าใจว่าเศรษฐกิจพอเพียงคือเศรษฐกิจศิลปะธรรม

พวกเราคนไทยจะต้องช่วยกันสร้างประเทศไทยให้สง่างามสันติ พอกินพอใช้ มีน้ำใจไมตรีต่อกัน ด้วยพลังทางศิลปะธรรม

การเมืองของนักการเมืองอย่างเดียว ต่อให้ดีอย่างไรก็ไม่เป็นพลังทางศิลปะธรรมพอเพียง

การเมืองภาคประชาชนจะต้องเป็นพลังทางศิลปะธรรมของแผ่นดิน

นักเศรษฐศาสตร์ที่ควรรู้จัก

เดวิด ฮูม (David Hume)

(พ.ศ. ๒๒๕๔-๒๓๐๙)

โดย ภราดร ปรินดาศักดิ์

เดวิด ฮูม

เป็นบุคคลที่มีความโดดเด่นที่สุดคนหนึ่งในยุคเรืองปัญญา เขาเป็นนักปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์โลก ตะวันตก นอกจากจะเป็นที่รู้จักในแวดวงปรัชญาแล้ว เขายังเป็นนักประวัติศาสตร์และนักเศรษฐศาสตร์ผู้ทรงเกียรติ บางครั้งเขาก็ได้รับสมญาว่าเป็นพวกประจักษ์นิยม พวกนอกรีต และนักตั้งข้อสงสัย เป็นอาทิ ผลงานทางด้านเศรษฐศาสตร์ของฮูมนับว่ามีอิทธิพลอันสำคัญต่อนักเศรษฐศาสตร์หลายท่านในรุ่นต่อมา

เดวิด ฮูม เกิดเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๒๕๔

ในกรุงเอдинเบิร์กเขาเป็นบุตรคนรองในจำนวนบุตรสามคนของครอบครัวที่มีฐานะดีแต่ไม่ถึงกับมั่งคั่ง โจเซฟ ฮูม บิดาของเขาได้ตั้งแอกกรรมตั้งแต่เขามีอายุได้ประมาณสองขวบ เขาจึงได้รับการเลี้ยงดูอย่างตั้งอกตั้งใจจากแคทเธอรีน ฟัลคอกเนอร์ ผู้เป็นมารดา ณ บ้านของตระกูล ในตำบลไอร์แลนด์ เซตเบอร์วิก

แม้ว่าฮูมจะเกิดก่อนอดัม สมิท ถึงหนึ่งรอบนักษัตร (๑๒ ปี) แต่ต่อมาทั้งสองก็กลายมาเป็นเพื่อนกัน แนวคิดบางประการของอดัม สมิท ได้รับอิทธิพลจากเดวิด ฮูม เช่น แนวคิดเกี่ยวกับการคัดค้านลัทธิพาณิชย์นิยม และการสนับสนุนการค้าเสรี

ฮูม เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งเอдинเบิร์ก ตอนที่ยังอายุได้ ๑๒ ปี และออกจากมหาวิทยาลัยตอนอายุ ๑๕ ปี โดยไม่ได้รับปริญญาในตอนแรก ครอบครัวของเขาปรารถนาจะให้เขาประกอบอาชีพทางด้านกฎหมาย แต่เมื่อพิจารณาแล้วเขาคิดว่าเขาเหมาะกับการศึกษาวิชาปรัชญาและการศึกษาทั่วไปมากกว่า พออายุย่างเข้า ๑๘ ปี ฮูมได้ศึกษาค้นคว้าทางด้านปรัชญาอันเป็นการเปิดตัวเองให้ได้พบ

กับ "เวทีใหม่แห่งความคิด" ซึ่งต่อมาได้หนุนส่งให้ เดวิด ฮูม มีชื่อเสียงโดดเด่นในฐานะของนักปรัชญา

ใน พ.ศ. ๒๒๗๗ หลังจากที่ได้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจการค้าในบริสตอลเป็นเวลาสองถึงสามเดือน ฮูมได้ย้ายไปอยู่ที่เมือง ลา เฟลเช (La Fleche) ในเขต อังโจ (Anjou) ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเขาได้ใช้สถานที่แห่งนี้เพื่อย้อนกลับเข้าสู่การศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งการทดลองทางความคิดจากตัวเอง ระหว่างที่อยู่ในฝรั่งเศสเป็นเวลาสามปี เขาได้เขียนหนังสือ *A Treatise of Human Nature : Being an Attempt to Introduce the*

Experimental Method of Reasoning into Moral Subject

และใน พ.ศ.๒๒๘๐ เขาหวนกลับสู่ลอนดอน พร้อมกับความตั้งใจที่จะนำออกตีพิมพ์เผยแพร่ ซึ่งต่อมาผลงานชิ้นนี้ถูกทยอยตีพิมพ์ออกเป็นสามเล่ม เริ่มพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ.๒๒๘๒ จนถึง พ.ศ.๒๒๘๓ หากเปรียบเทียบกับความคาดหวังของฮูมแล้ว ผลงานอันเป็นความพยายามในเบื้องต้นเล่มนี้ไม่สู้จะเป็นที่พอใจของเขานัก เนื่องจากการกล่าวขวัญจากผู้อ่านในเวลานั้นค่อนข้างน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมาหนังสือ *A Treatise of Human Nature* นับว่าเป็นผลงานที่ยืนยงที่สุดของเขา ฮูมได้นำเสนอมุมมองทางปรัชญาของเขาอย่างละเอียดลออ อีกทั้งยังสนับสนุนการศึกษาธรรมชาติของมนุษย์ในเชิงวิทยาศาสตร์ว่าเป็นหนทางหนึ่งแห่งการเข้าใจและยกระดับสังคม ฮูมกล่าวว่าการศึกษานี้จะช่วยสร้างรากฐานสำหรับโลกิยธรรม (ธรรมอันเป็นวิสัยของโลก) รวมทั้งกฎเกณฑ์ของสังคมด้วยความถูกต้องและสมเหตุสมผล

เนื่องด้วยความล้มเหลวจากหนังสือ *A Treatise of*

Human Nature ฮูมต้องหยุดพักงานเขียนและกลับไปบ้านที่ ไนน์เวลล์ พร้อมกับตั้งใจอุทิศตนเพื่อการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยเน้นด้านการเมืองและเศรษฐศาสตร์เป็นหลัก หลังจากนั้น ใน พ.ศ. ๒๒๕๔ เขาก็ตีพิมพ์เล่มแรกของหนังสือชื่อ *Essays, Moral and Political* ซึ่งฮูมพอใจกับความสำเร็จของผลงานชิ้นนี้ที่มีการพิมพ์ครั้งที่สองในปีถัดมา ในขณะที่เดียวกันก็ได้ตีพิมพ์เล่มที่สองออกมาด้วย ภายหลังจากการตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้แล้ว ฮูมยังคงแสวงหาสถานะที่จะรองรับความเป็นอิสระของเขาต่อไป โดยใน พ.ศ. ๒๒๕๗ เขาใช้ความพยายามอย่างหนักเพื่อให้ได้รับตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาจริยปรัชญาที่มหาวิทยาลัยแห่งเอ็ดินเบิร์ก แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ เขาจึงได้รับการชักชวนให้เป็นผู้ดูแลและสอนหนังสือให้กับขุนนางแห่งอันนันเดลซึ่งถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ และในห้วงเวลานี้เองที่เขาได้เริ่มงานด้านประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของเขาภายใต้ชื่อ *The History of Great Britain* ต่อมา ฮูมได้เป็นเลขานุการให้กับนายพลเซอร์ แคลร์ ผู้เป็นญาติห่างๆ ของเขาเอง เขาได้ติดตามนายพลแคลร์ ซึ่งไปเป็นทูตทางทหารที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย เขาจับตำแหน่งนี้อยู่นานสามปี ในระหว่างนี้เขาได้เขียนหนังสือ *Philosophical Essays Concerning Human Understanding* ต่อมาเมื่อได้ตีพิมพ์ใน พ.ศ. ๒๒๕๑ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น *An Enquiry Concerning Human Understanding* ซึ่งเป็นการนำเอาส่วนแรกของหนังสือ *A Treatise of Human Nature* มาเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยหวังว่าจะมีผู้สนใจมากยิ่งขึ้น และหนังสือเล่มนี้ก็ได้พิสูจน์ถึงความสำเร็จที่มากกว่า *A Treatise of Human Nature* เล็กน้อย

ใน พ.ศ. ๒๒๕๔ เขาได้แก้ไขและแปลงรูปหนังสือ *A Treatise of Human Nature* เล่มที่สาม แล้วตีพิมพ์ในชื่อ *An Enquiry Concerning the Principle of Morals* ในปีเดียวกันนี้ ฮูมพลาดหวังอีกครั้งจากความพยายามที่จะคว้าตำแหน่งศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งเอ็ดินเบิร์ก ซึ่งในช่วงเวลาที่ไล่เลี่ยกันนี้ เพื่อนของเขา คือ อัดัม สมิท กลับประสบความสำเร็จด้วยการดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาตรรกวิทยาที่มหาวิทยาลัยแห่งกลาสโก ในปีต่อมา ฮูมรับตำแหน่งเป็นผู้ดูแลห้องสมุด *Advocates' Library* ในเอ็ดินเบิร์ก แม้ว่ารายได้จะน้อย แต่ก็ร่ำรวยในโอกาสสำหรับงานบรรณารักษ์ และในระหว่างนี้เองที่เขามีเวลาสำหรับการเตรียมการเพื่อตีพิมพ์ *The History of Great Britain* หนังสือที่ขายดีที่สุดของเขา

ใน พ.ศ. ๒๒๕๕ เขาได้ตีพิมพ์หนังสือ *Political Discourses* อันเป็นงานชิ้นสำคัญสำหรับประวัติความคิดทางเศรษฐกิจ ข้อเสนอของเขาเป็นการพัฒนาแนวคิดและวิธีวิทยาของวิลเลียม เพตตี และจอห์น ล็อก พื้นฐานแนวคิดในหนังสือเล่มนี้ได้ปูแนวทางไว้สำหรับเศรษฐศาสตร์การค้าเสรีของอังกฤษ ข้อเสนอพื้นฐานสี่ประการของฮูม อันได้แก่ กลไกกระแสราคาและเงินตรา ทฤษฎีปริมาณเงิน ทฤษฎีการขยายตัวของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ และการลดต่ำลงของอัตราดอกเบี้ยตามปรากฏการณ์ที่แท้จริง ซึ่งต่างก็เป็นที่ยอมรับโดยถ้วนทั่วกันจากนักคิดทั้งในอังกฤษและยุโรป และนับเป็นการก่อเสาคหลักของทฤษฎีการค้าเสรีแห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า

ฮูมเป็นผู้คัดค้านแนวคิดของพวกลัทธิพาณิชย์นิยมตัวงคนหนึ่งในยุคนั้น ลัทธิพาณิชย์นิยมเชื่อว่าความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจอาจเป็นจริงได้ด้วยการจำกัดการนำเข้าและเร่งกระตุ้นการส่งออกในอันที่จะเพิ่มปริมาณทองคำในประเทศให้สูงสุด ฮูมไม่เชื่อว่าการค้าต่างประเทศจะสร้างเงินตรา แต่มองว่าการค้าเป็นตัวกระตุ้นราคาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ฮูมยืนยันว่าความมั่งคั่งวัดกันด้วยปริมาณโภคภัณฑ์ของชาติ ไม่ใช่วัดกันที่ปริมาณเงิน และเขาไม่เคยคิดว่าการค้าต่างประเทศเป็นเกมที่มีผลรวมของค่าตอบแทนเท่ากับศูนย์ (zero-sum game) แต่เป็นผลได้ด้วยกันทุกฝ่าย

ฮูมได้นำเสนอทฤษฎีว่าด้วยการปรับตัวของดุลการชำระเงินโดยอาศัยกลไกของกระแสราคาและเงินตรา (price-specie flow mechanism) ตามทฤษฎีนี้แล้ว การเกินดุลการค้าไม่ได้สร้างผลประโยชน์อย่างถาวร เพราะจะมีการกระตุ้นกระบวนการปรับสู่ดุลยภาพใหม่อีกครั้งโดยอัตโนมัติ ในความเป็นจริงนั้น การไหลเข้าของทองคำที่เกิดจากการค้าที่เกินดุลจะเป็นสาเหตุให้ระดับราคาในประเทศขยับสูงขึ้น ขณะเดียวกัน ในประเทศคู่แข่งที่ขาดดุลการค้าระดับราคาลดต่ำลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของขีดความสามารถในการแข่งขันที่เป็นผลตามมานี้ ในที่สุดดุลการค้าจะค่อยๆ ปรับตัว โดยอุปสงค์สำหรับสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศจะลดลง และอุปสงค์สำหรับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศของประเทศตัวเองจะเพิ่มสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ ดุลการค้าที่ผกผันกลับย่อมทำให้เงินตราไหลย้อนกลับออกไป ดังนั้น จึงเป็นการจำกัดปริมาณการส่งออกที่จะเกินการนำเข้าโดยอัตโนมัติ

เดวิด ฮูม เป็นอีกคนหนึ่งที่กำลังกล่าวถึงทฤษฎีปริมาณเงินและความเป็นกลางของเงินได้อย่างชัดเจนกว่าใครอื่น เขากล่าวว่า "มันไม่

ได้เป็นกบฏของการค้า แต่เป็นน้ำมันหล่อลื่นที่ทำให้การขับเคลื่อนของกงล้อมีความราบเรียบและง่ายขึ้น" ชูมพิจารณาว่า อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องสัมพันธ์กับปริมาณเงินที่เหลือเพื่อแต่สัมพันธ์กับความฟุ้งเฟ้อของการค้าขาย หรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เขายังเป็นคนแรกๆ ที่อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีดอกเบี้ย "เงินกู้" โดยกล่าวว่า อัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดยอุปสงค์สำหรับเงินกู้และอุปทานของเงินออม ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยระดับต่ำจึงเป็นอาการต่างๆ ของความฟุ้งเฟ้อในระบบเศรษฐกิจการค้าที่การประหยัดดอกเบี้ยและปรารถนาในผลประโยชน์ตอบแทน รวมทั้งความต้องการที่จะสะสมเข้ามามีบทบาทเป็นใหญ่ อย่างไรก็ตาม เขายอมรับว่าในระยะสั้น การเพิ่มขึ้นในปริมาณเงินอาจจะมีผลกระทบในเชิงผลประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมได้

ชูมยังได้นำเสนอทฤษฎีว่าด้วยเงินเพื่อที่ให้ผลประโยชน์ เขาเชื่อว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินจะยกระดับการผลิตในระยะสั้น ปรากฏการณ์นี้เป็นเหตุมาจากช่องว่างระหว่างการเพิ่มขึ้นในปริมาณเงินและระดับราคา ผลก็คือราคาจะไม่เพิ่มในระยะแรกและอาจไม่เพิ่มเลยก็ได้ ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาในเวลาต่อมาโดย จอห์น เมย์นาร์ด

เคนส์

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๐๖ ถึง พ.ศ. ๒๓๐๘ ชูมไปเป็นเลขานุการให้กับ ลอร์ด เซอร์ทฟอร์ด ที่สถานทูตอังกฤษ ในกรุงปารีส ณ ที่แห่งนี้ เขาได้รับความชื่นชมโดยวอลแตร์ และถูกยกให้เป็นบุคคลสำคัญโดยสตรีในสังคมชั้นสูง นอกจากนั้นเขายังได้รู้จักและเป็นเพื่อนกับรุสโซอีกด้วย

ภายหลังจากที่เขากลับไปอังกฤษและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงต่างประเทศเพียงปีเดียว (พ.ศ. ๒๓๑๐-๒๓๑๑) เขาต้องลาออกจากตำแหน่งเนื่องจากปัญหาทางด้านสุขภาพ และกลับไปพำนักที่บ้านหลังใหม่ในเอดินเบิร์ก

ในฤดูใบไม้ผลิของ พ.ศ. ๒๓๑๘ ชูมถูกโจมตีด้วยโรคที่แม้จะไม่รุนแรงแต่ก็สร้างความรำคาญและน่าเบื่อหน่าย หลังจากไปรักษาตัวเมืองบาธ (Bath) ดูเหมือนว่าอาการป่วยของเขาได้บรรเทาแล้ว แต่ในระหว่างเดินทางกลับ อาการกลับกำเริบรุนแรงขึ้น ความแข็งแรงเสื่อมถอยลงอย่างรวดเร็ว หนึ่งเดือนเศษต่อมาเขาได้ถึงแก่กรรมในเอดินเบิร์ก เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๓๑๘

เพลง สมภารแข่งโบสถ์

โดย วงคาราบาว

- (1) สมภารเหลี่ยมเป็นพระใจถึง ทั้งๆ ที่ปากแกไม่ค่อยตรงกับใจ ถึงบวชได้ไม่นานเท่าไร แต่ความหัวไว แกจึงได้เป็นสมภาร สมภารเหลี่ยม เหลี่ยมคมสมนาม เจ้าของนิยาม "คิดใหม่ทำใหม่" แกสร้างโบสถ์หลังโตหลังใหญ่ จากเงินทองที่เรียไร อย่างชานี ชานัญ
 - (2) ไอ้จุกมันเป็นลูกศิษย์วัด อาศัยข้าวกันบาตรหล่อเลี้ยงชีวา ทุกๆวัน ต้องตมน้ำขงซา ให้กับหลวงตาอยู่ข้างกุฏิสมภาร แล้ววันหนึ่งเย็นย่ำโพล้เพล้ ไอ้จุกก็เกร่ จะรีบไปขงน้ำซา แต่ดันไปเจอสมภารฉันทมา มา ความเลยแตกออกมาเพราะไอ้จุกมันเที่ยวประจาน
 - (3) ก็แล้วใครจะเชื่อเด็กสร้างบ้านมากกว่าเชื่อสมภาร ที่สร้างโบสถ์สดใหม่ รังสี ของโบสถ์ มันบังตา เสริมสร้างศรัทธา ให้ผู้คนเห็นใจ แม้เรื่องอาบัติ จะตามมามากมาย มันซุกมันซ่อน อยู่ในจิรวกันวุ่นวาย แต่ผลสุดท้าย ไอ้จุกมันถูกไล่ออก..จากวัด (ลูกคู่) ไอ้จุก..เอ็งมันเด็กนรก ความคิดสกปรก มาใส่ร้ายสมภาร ดินะมึงที่พวกกุสงสาร มิฉะนั้นชาวบ้านจะตัดหัวให้เสียบประจาน ดนตรี... แล้วร้องซ้ำ ท่อน (3)
 - (4) ความชอบธรรมต้องมีคุณธรรม คุณธรรมจึงเป็นเครื่องวัดความชอบธรรม ถึงไอ้จุกจะต้องรับกรรม แต่สังขรณ์ต้องปรากฏเป็นจริง
- เมื่อสมภารแข่งโบสถ์ให้กับเจ๊ก ชื่อว่าเจ้าแกแสดเจ้าสัวเมืองสิงค์ ถูกกฎหมาย ชอบธรรม มันก็จริง แต่สิ่งที่ไม่เหลือ คือความศรัทธา...ศรัทธา
- ความศรัทธาที่เงินตราซื้อไม่ได้ ความศรัทธาของประชาชนไทย ความศรัทธาไม่เหลืออีกต่อไป เมื่อผู้คนจับได้..หลังสมภารแข่งโบสถ์.....

ศัพท์เศรษฐศาสตร์

game theory : ทฤษฎีเกม

ทฤษฎีเชิงคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพนันขันต่อหรือการแข่งขันภายใต้สถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ของผู้แข่งขัน ตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป โดยที่แต่ละฝ่ายพยายามตัดสินใจในทางที่จะทำให้ตนได้รับผลประโยชน์สูงสุดหรือสูญเสียน้อยที่สุด ในทฤษฎีดังกล่าวจะบอกถึงวิธิตาคฤหาญหรือผลลัพธ์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทุกฝ่าย หากพิจารณาถึงผลตอบแทนโดยรวมที่เกิดขึ้นจากการเล่นเกมของคู่แข่ง อาจแบ่งเกมออกได้เป็นสองประเภทคือ *เกมที่ผลรวมคงที่ (constant-sum game)* และ *เกมที่ผลรวมไม่คงที่ (non constant-sum game)* ทฤษฎีเกมนี้ได้ถูกนำมาประยุกต์เพื่ออธิบายพฤติกรรมการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของหน่วยผลิตหรือผู้ขายในตลาด ผู้ขายน้อยราย รวมทั้งพฤติกรรมทางด้านอื่นๆ เช่น ทางการเมือง การปกครอง การทหาร เป็นต้น นักเศรษฐศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญในการคิดและพัฒนาทฤษฎีเกม ได้แก่ จอห์น วอน นิวแมนน์ (John von Neumann) ออสการ์ มอร์เกนสเทิร์น (Oskar Morgenstern) จอห์น แนช (John F. Nash) จอห์น ฮาร์سانی (John Harsanyi) โรเบิร์ต ออแมนน์ (Robert Aumann) โทมัส เชลลิง (Thomas Schelling) เป็นอาทิ

zero-sum game : เกมที่ผลรวมเป็นศูนย์

เกมหรือการแข่งขันที่ผู้เล่นฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชนะหรือได้ ในขณะที่ผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้แพ้หรือเสีย โดยผลได้ของฝ่ายหนึ่งมีค่าเท่ากับผลเสียของอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้ผลรวมของผลตอบแทนที่เป็นบวกกับผลตอบแทนที่เป็นลบเท่ากับศูนย์พอดีไม่ว่าผู้เล่นทั้งสองจะเลือกใช้กลยุทธ์ใดก็ตาม เกมที่ผลรวมเป็นศูนย์นี้ถือเป็นเกมที่ผลรวมคงที่แบบหนึ่ง จากตัวอย่างเมทริกซ์หรือตารางของผลตอบแทนจากการเล่นพนันเกมทายเหรียญระหว่างนาย ก กับนาย ข ซึ่งในแต่ละช่อง แสดงถึงผลตอบแทนที่แต่ละคนจะได้รับจากผลของหน้าเหรียญที่เปิดพร้อมกัน ถ้าเหรียญ ขึ้นเหมือนกัน เช่น ของนาย ก ขึ้นหัว และนาย ข ก็ขึ้นหัว นาย ก จะได้ 1 บาท (เลข 1 ตัวหน้า) ในขณะที่นาย ข จะเสีย 1 บาท (เลข -1 ตัวหลัง) ซึ่งแสดงไว้ในช่องบนซ้ายของตาราง ในทางตรงกันข้าม ถ้าหน้าเหรียญขึ้นต่างกัน เช่น

ของนาย ก ขึ้น หัว แต่ของนาย ข ขึ้นก้อย ผลตอบแทนจะปรากฏในช่องบนขวา คือ นาย ก จะเสียเงิน 1 บาท (เลข -1 ตัวหน้า) และนาย ข จะได้เงิน 1 บาท (เลข 1 ตัวหลัง) จากผลตอบแทนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าผลลัพธ์จะออกมาอย่างไร ทุกครั้งจะมีฝ่ายหนึ่งได้และอีกฝ่ายหนึ่งเสียในจำนวนที่เท่ากัน ในที่นี้ คือ 1 และ -1 ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะมีค่าเท่ากับศูนย์เสมอ

		นาย ข	
		หัว	ก้อย
นาย ก	หัว	1, -1	-1, 1
	ก้อย	-1, 1	1, -1

nonzero-sum game : เกมที่ผลรวมไม่เป็นศูนย์

เกมหรือการแข่งขันที่ผลรวมของผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่คู่แข่งแต่ละฝ่ายได้รับไม่เท่ากับศูนย์ ผลของการเล่นเกมหรือการแข่งขันอาจจะออกมาในลักษณะที่คู่แข่งได้ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย (win-win game) หรือเสียผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย หรือฝ่ายหนึ่งเสียประโยชน์แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์ แต่ผลได้กับผลเสียที่เกิดขึ้นไม่เท่ากัน ต่างจากเกมอีกประเภทหนึ่งที่ผลรวมเป็นศูนย์เสมอ

ในบริบทของเกมเชิงพลวัตของกลุ่ม (group-dynamic games) เกมที่คู่แข่งได้ผลประโยชน์ทั้งสองฝ่ายหรือ win-win game อาจเรียกในชื่ออื่นๆ เช่น "เกมที่ร่วมมือกัน" (cooperative games), "เกมแบบใหม่" (new games) หรือ "เกมที่ปราศจากผู้แพ้" (games without losers) เป็นต้น ปัจจุบันเกมประเภทนี้เป็นที่นิยมกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจาก เป็นเกมที่ให้ผลลัพธ์เป็นที่พอใจหรือทำให้ทุกฝ่ายมีความสุข เพราะไม่มีใครสูญเสีย เป็นเกมที่ทุกคนมีส่วนร่วม และถูกตีคุณค่าอย่างเท่าเทียมกัน เป็นเกมที่สุภาพ ยุติธรรม และตั้งอยู่บนฐานของคุณธรรมและจริยธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นเกมที่ผู้เล่นทุกฝ่ายต่างเข้าใจ และตระหนักในคำว่า "รู้จักสามัคคี" เป็นอย่างดี

แนะนำหนังสือเศรษฐศาสตร์

ชื่อหนังสือ : **เด็กชายมารุชวนรู้เศรษฐศาสตร์**

ผู้เขียน : **ชอก แฮวอน**

ผู้แปล : **กิม จูยอง**

ผู้จัดพิมพ์ : **เนชั่นบุ๊ค, 2549, จำนวน 192 หน้า ราคา 235 บาท**

หนังสือเล่มนี้ แปลมาจากหนังสือชื่อ *Cartoon Economy for Children* เขียนโดยชอกแฮวอน (Seok Hye-Won) แปลเป็นภาษาไทยโดย กิมจูยอง เป็นหนังสือการ์ตูนที่จบเป็นตอนๆ พิมพ์ด้วยระบบสีสี่ มีเนื้อหาสาระที่มุ่งให้ผู้อ่านได้เรียนรู้เศรษฐศาสตร์ผ่านตัวละครต่างๆ ในเรื่อง โดยมีเด็กชายมารุเป็นตัวเอกในการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้อ่านมีความเพลิดเพลินในการอ่านมากกว่าการอ่านตำราเศรษฐศาสตร์โดยทั่วไปหลายเท่า ในแต่ละตอนจะใช้การเจรจาของตัวละครเพื่อชักนำเข้าสู่ประเด็นคำถามที่ต้องการคำตอบในเชิงเศรษฐศาสตร์ นอกจากผู้อ่านจะได้เข้าใจเนื้อหาจากตัวละครโดยตรงแล้ว ในแต่ละตอนผู้เขียนยังได้ผนวกเนื้อหาและภาพประกอบประมาณหนึ่งหน้ากระดาษเพื่อเป็นการเสริมการเรียนรู้ไว้ในตอนท้ายคล้ายๆ กับใบความรู้ในแผนการสอนแต่ละรายวิชาของคุณครู ที่นำมาให้นักเรียนได้อ่านในชั้นเรียน แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะเต็มไปด้วยกลิ่นอายแบบเกาหลี ทั้งตัวละคร วิถีชีวิต สถานที่ และสภาพแวดล้อมอื่นๆ ก็ตาม แต่เนื้อหาสาระในแต่ละตอนล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ ที่ไม่ต่างไปจากวิถีชีวิตของคนไทยในปัจจุบันเท่าใดนัก หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ไม่น้อยสำหรับการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก เยาวชน และผู้ที่เริ่มต้นศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์

กรุณาส่ง

ในราชการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทบวงมหาวิทยาลัย

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2521
ไปรษณีย์หน้าพระลาน

เหตุขัดข้องนำจ่ายผู้รับไม่ได้

- 1. จ่าหน้าซองไม่ชัดเจน
- 2. ไม่มีเลขที่บ้านตามจ่าหน้า
- 3. ไม่ยอมรับ
- 4. ไม่มีผู้รับตามจ่าหน้า
- 5. ไม่มารับภายในกำหนด
- 6. เลิกกิจการ
- 7. ย้าย ไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- 8. อื่นๆ

ลงชื่อ